

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 106. Quid addendum sit circa Sacerdotem, qui necessitate urgente
absque prævia Confessione celebravit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42545

ptum probandi se, atqui probare se non est confiteri, sed tantum est se examinare, uti docent SS. PP. S. Thom. apud Bosco f. 10. n. 16., ergo. R. Apostolus vult examen, sed tale, ut si reperit se innocentem, sufficiat examen; si autem agnoscat se nocentem, confiteatur, quia nondum probatus est eâ probatione, quam ecclesiastica consuetudo declarat esse necessariam, quæ est, ut homo iudicet se non habere mortale, quod non sit confessus, uti ex Trident. constet, cuius verba referam n. 543.

§. 9. Si quis non potens recedere à scamno 542
communicantium, recordetur mortalis, non quidem confessi, sed commissi aut ultimam contritionem vel absolutionem, pro qua dolorem universalem habuerat, potest communicare sine novo dolore, quia est in gratia, & tantum tenebitur suo tempore peccatum illud directe subicere clavibus. Lugo n. 122. Dicast. d. 9. dub. 1. Gob. n. 255.

Q. 106. Quid addendum sit circa Sacerdotem, qui 543
necessitate urgente absque prævia Confessione celebravit. R. seqq.

§. 1. Trident. Sess. 13. c. 7. sic habet, Communicare volenti revocandum est in memoriam Apostoli præceptum, probeat autem seipsum homo: ecclesiastica autem consuetudo declarat eam probationem necessariam esse, ut nullus sibi conscius mortalis peccati, quantumvis sibi contritus videatur, absque præmissa Sacramentali Confessione ad sacram Eucharistiam accedere debeat, quod à Christianis omnibus, etiam ab illis Sacerdotibus, quibus ex officio incubuerit celebrare, hæc sancta Synodus perpetuo servandum esse decrevit, modo non desit illis copia Confessarii: quod si necessi-

tate urgente Sacerdos absque praevia Confessione celebraverit, quamprimum confiteatur. His autem verbis non proponi tantum consilium, sed esse praeceptum, declaravit Alex VII. damnans hanc prop. 38. Mandatum Tridentini factum Sacerdoti sacrificanti ex necessitate cum peccato mortali confitendi quamprimum, est consilium non praeceptum. Est itaque praeceptum ecclesiasticum, uti habet communis cum Lugo d. 14. f. 7. Dicast. d. 9. n. 14. Obligat tamen sub mortali, tum quia Confessio est de se materia gravis praecepti, & multum facit ad reverentiam huius Sacramenti, tum etiam, quia obligatio levis non solet tam seridè & reflexè inculcari. Gob. t. 3. n. 438. Quia tamen latum est à Trid., ubi hoc Concilium non est receptum, ibi non obligat illud praeceptum.

544. §. 2. Si Sacerdos non celebrans communicat in mortali, non tenetur postea quamprimum confiteri, sed satis est, si confiteatur, quando volet iterum communicare; quia Trid. loquitur de Sacerdote celebrante; & cum materia sit odiosa, non debet extendi; ita praefer citatos à Busenb. Marchant. Dicast. Aversa q. 8. f. 7. §. Nonò.

545. §. 3. Tò, quamprimum. explicari non debet, quamprimum talis Sacerdos volet iterum celebrare, ista enim obligatio antecedenter erat, & Trid. imposuit novam, quae non erat: Nec obstat, quòd fortè sit praxis contraria apud quosdam Sacerdotes in Germania, uti testatur Gob. t. 3. n. 438. Nam praxin illam reprobatur, partim S. Congreg. declarans teneri quamprimum, id est, tertio saltem die post illam Missam sine Confessione

sione peractam, quod etiam plures tenent apud Leandrum n. 390.; partim Alexander VII. damnans hanc prop. 37. Illa particula, quamprimum, intelligitur, cum Sacerdos suo tempore confitebitur. Addit recte Lugo n. 162. fieri posse, ut eadem die obligetur, si nempe praevideat, se intra triduum debere celebrare, & post hanc diem non habiturum copiam Confessarii; sed recte notat Dicast. n. 173. istam obligationem hodie confitendi potius nasci ex praecepto divino confitendi omnia mortalia ante Communionem.

§. 4. Docent Suar. Vasq. Sayr. Marchant. 546. Nugn. Lugo n. 150. Dian. p. 2. t. 14. R. 61. Dicast. n. 155. Aversa §. Quinto. Jo. Sanch. d. 31. n. 12. Gob. n. 440. Pelliz. De Regular. t. 6. c. 1. n. 69. Leander n. 385., & in hoc conveniunt ferè omnes, inquit Moya t. 4. q. 6. §. 1. citans valde multos, quod Sacerdos non teneatur hoc praecepto, si habens copiam Confessarii non sit confessus ex malitia, quia licet gravius peccet, tamen in praeceptis positivis non valet argumentum à minori ad majus, vel ad simile, uti cum communi Lugo in Resp. Mor. l. 4. dub. 47. n. 5.; Trid. autem tantum loquitur de eo, qui necessitate urgente celebravit sine Confessione praevia, sed si fuerit copia Confessarii, non fuit necessitasurgens celebrandi absque Confessione praevia, ergo nec tum tenebitur ad confitendum quamprimum. Hæc sententia est probabilis, sed Sylvius & alii, etiam probabiliter contradicunt, quia Trid. non supposuit tantam fore malitiam Sacerdotis; quæ si adsit, mens ejus videtur fuisse, ut saltem statim post Missam obligationi satisfaceret; unde etiam secundum Gob. & alios multo

magis tenebitur quamprimum confiteri, qui celebravit carens Confessario, & ita dispositus, ut quamvis adfuisset Confessarius, tamen noluiſſet confiteri, hic enim reipsa in defectu Confessarii, urgente necessitate celebravit. Item ille tenebitur, qui habens copiam Confessarii celebravit etiam omiſſa contritione, uti rectè Lugo ſuprà *Amic. d. 26. n. 33.*, quamvis *Dicaſt. n. 156.* etiam hic ſubdubitet, ſi non celebravit ex neceſſitate ſed pura malitia.

547. §. 5. Si Sacerdos confessus eſt, ſed oblitus fuit mortale, quod occurrerat memoriæ ante celebrationem, neque tamen potuit iterum confiteri, tenebitur ſtatim poſt confiteri, quia celebravit ſibi conſcius mortalis, ſine prævia illius Confeſſione, Lugo n. 151. *Dicaſt. à n. 160. Averſa §. Octavo. Pelliz. ſuprà. Leander n. 389.* dicens eſſe certiffimum. Et idem eſt, ſi omiſerit peccata reſervata, *Pelliz.* Econtrà, ſi præmiſſa Confeſſione celebravit immemor alicujus mortalis, quod tamen commiſerat, probabile eſt cum *Marchant.* non teneri ſtatim poſt confiteri, quia non celebravit abſque prævia Confeſſione, ſibi conſcius peccati mortalis; ex quo inferunt *Marchant. Gob. Dicaſt. n. 150. contra Præpoſ.*, quamvis non præmiſiſſet Confeſſionem, ſi tamen celebravit immemor mortalis, etiam non teneri, etiamſi in Miſſa poſt Communionem recorderetur mortalis, uti habent *Bonac. & Averſ. §. Sexto. Leander n. 385.* quia *Trid.* prius dixerat, ut nemo conſcius peccati mortalis accederet, ergo quando addit, quod ſi Sacerdos celebraverit, videtur innuere, ſi celebraverit conſcius peccati mortalis, & abſque prævia Confeſſione, ergo ſi non fuerit con-

conscijs, non tenebitur statim post confiteri. Ex quo infert *Moya* n. 5. idem esse, quamvis Sacerdos ex negligentia graviter culpabili non agnovisset suum peccatum, quia reipsa tunc adhuc non celebrat, conscius sibi peccati mortalis.

§ 6. Plerique cum *Gob.* supra docent, Sacer- 548.
dorem teneri illo præcepto, si ante consecrationem, vel etiam prius ante Communionem committat aut recorderetur peccati mortalis, tum enim esturgens necessitas celebrandi sine prævia Confessione, neque tum adest copia Confessarii, sed contradicunt alii cum *Pelliz.* n. 79., quia Rubrica de illo, qui ante Missam, dicit, ut conteratur, & statim post confiteatur: de illo autem, qui intra Missam, tantum dicit, ut conteratur. Putant etiam *Vasq. Sayr. Sylv. Moya* supra, *Dian.* p. 2. t. 14. R. 61., & defendi posse dicit *Aversa* §. Septimo, si Sacerdos ante Missam omittat confiteri, non quia desit copia Confessarii, sed quia timet infamiam vel scandalum, non teneri illo præcepto, tum quia non omisit confiteri propter defectum Confessarii, quod *Trident.* videtur requirere, tum præcipue, quia ibi non omisit præviam Confessionem, cum præviè ante Missam non habuerit conscientiam peccati, & hanc sententiam probabilem esse dicunt *Lugo* n. 140. *Di-*
cast. à n. 151.

§. 7. *Dian. Lugo, Amic Pelliz. Leander* n. 385. 549.
J. Sanch. d. 31. n. 13. *Aversa* §. Nonò, dicunt etiam illum teneri præcepto, qui die Veneris sancto celebrans officium, communicavit sine Confessione peccati mortalis, quia, quamvis non consecret, tamen communicat sacerdotaliter: Idem dicunt cum *Suar. Vasq. & alijs*, si post
con-

consecrationem compleat Sacrificium alterius Sacerdotis deficientis : Rectè tamen notat *Di-cast.* à n. 157. ista non esse adeo certa , cùm enim hæc materia sit odiosa , posset aliquis dicere *Tri-dent.* intelligi debere in rigore de illo , qui verè ipsemet celebrat Missam , id est , consecrat & communicat.

ARTICULUS II.

Quæ requiratur dispositio corporis.

550. **R** Esp. I. Nulla corporis macula per se impe-dit susceptionem Eucharistiæ, cùm parùm
 „ faciat ad bonitatem vel malitiam moralem;
 „ potest tamen aliquando per accidens impedire,
 „ propter affectus secutos. Ita *commun.* Undere-solves
 „ I. Non impedit pollutio involuntaria, imò
 „ nec voluntaria per poenitentiam expiata, nisi
 „ effectum malignum, v. g. turpem recordatio-nem ac delectationem, vel distractionem &
 „ perturbationem animi relinquat : eo enim ca-su, uti & semper, post culpabilem, præstat, ac
 „ secundùm sententiam communem, sub venia-li debet differri, nisi aliud suadeat iusta aliqua
 „ causa, v. g. magnus fructus festivitatis, regula
 „ Ordinis; vel si à dæmone excitata putetur, ad
 „ Communionis frequentiam impediendam,
 „ *Sanch. l. 9. de Matr. d. 13. Bonac. d. 4. q. 6. p. 2.*
 „ *Lug. d. 15 f. 1.*
 „ II. Neque actus conjugalis impedit; etsi de-cens & consilii sit, abstinuisse saltem nocte pro-ximè antecedente, si raro communice. Ita *Fill.*
 „ &